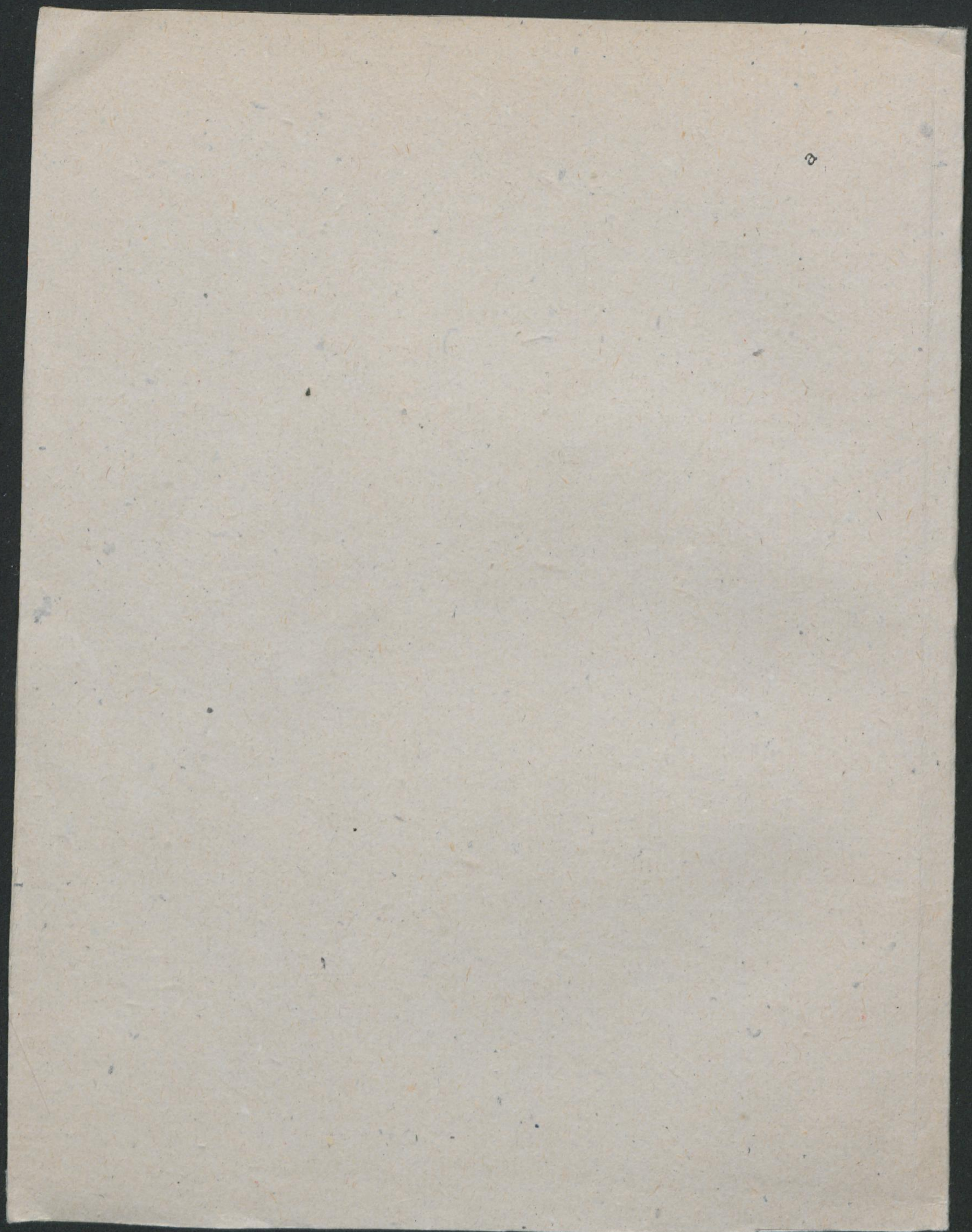

ECHO

ofte

GALM;

dat is:

VVeder-klinckende Ghedicht van de teghenwoordighe Vrede-handelinghe.

DOOR

Een Lief-hebber des Vaderlandschen Vryheyds.

M. DC. VII.

Nae hondert Jaren krijchs met 'tſelve Huys weer-voer? eer voer.
Doch Vlaend'rẽ end' Artoys blijft hẽ dat niet eẽ vranc rijc? Vrancrijc.
So Vrancrijck eens opſtaet/ zy werden beyde kranclijck/ kranc lijck.
Waer hy dan (ſoomen ſeyt) niet bey ſpel end' bal quijt? al quijt.
Dus hy doe wel dat hy de Kolf nae den Bal ſmijt/
Kan Spaengien dit niet eens in ernſten moet beſeffen? ſeffens.
Sal hy dan nu beſtaen den rechten voet te treffen? effen.
End' maken van de noot een deucht/end' van twee quaen
Verkieſen t'allerminſt/hy waerder doch beſt aen? beſtaen.
Dat's/met 'tvereenichd' Land in goe ghebuerſchap luſtich
Te veſtighen voortaen een eeuw'ghen Peys gheruſtich? ruſtich.
Is dan tot Peys noch hoop? hoop'. Maer ick duchte ſeer/te ſeer.
Wie brengt ons dien te weeg/iſt een'gen vreemden Heer? den Heer.
Dies bidd' ick dat hy eens zijn toren van ons wende
End' gheef ons een uyt-comſt van deſe ſwaer' ellende/ende.
Welck iſt drie-lettrich woordt/waerom nu t'elcker ſte
Gantſch Nederlandt ſoo roept/noch onlanghs ſeer t'onvre? om Vre.
O vrede/s'levens Son/ſalſtu dan eens verſchynen? ſchynen.
End' s'oorlochs droeven nacht van 'tNeerlandt doen verdwynen?
Du biſt den rijcken ſchat daer ick meeſt nae verlangh/erlangh.
Och wanneer comſtu voort? du maeckſt dijn omkeer lang/ eer lang.
Maer/Echo,ſegh/wat Peys waer ons goet end' begeerlick? eerlick.
Dat's een/end' Chriſtelick end' bundich/die waer heerlick/
De vyandt heeft ons dick den Vrede voort-ghehaelt/
Maer tſy den vreed' aen welck een van dit ghetal faelt/ al faelt.
Doch comen zy te recht den Vrede wel beſcheyden
Die zijn oneens? ô Neens: Jae eenichſins verſcheyden? ſcheyden.
Dus moeten zy voor al-ſick onderlingh bevreen
Die in Vre-handelingh met ſulcke ſtimme tre'en? met re'en.
Wat cã d'Eendrachticheyt dan goets doen den onſterckẽ? ſtercken.
Soo is zy beter dan de hooghe Bolle-wercken.
D'wijl de Vos wel zijn hayr verandert niet zijn aerdt
En zijn wy niet met recht voort Spaenſch bedroch vervaert? ervaert.
Hoe moeten wy ons dan met ſulcken looſen macker
Ghedraghen/die/miſſchien/tracht ons te maken ſwacker? vvacker.
T'is nu tijt wacker zijn/end' ſien gauw inden windt/
Want m'inde Roõſche Kerck voor Ketters geẽtrou vindt/ rou vindt.
Zijn't niet al Ketters die s·Paus Leere niet aen-hanghen? hanghen.
Hanghen? riep ſoo VVolf-aerd Bijt-ſchaep niet over langhe? langhe,

Maer dees vreed' lAngh daer nae van uyt den Hove comt/
Hoorſtu dat nu al-daer meer yemandt wordt verdomt
Die van het waen-gheloof des Pauſdoms mach verſchelen? helen.
Iſt niet beſt wy dees ſorgh ons Overheyt bevelen? velen.
Wiens lang' ervarentheyt ghenoech den Spaengiaert kent? aert kent.
Tot Breda, Leuven, end' tot Ceulen, Borborch, Ghendt,
Zijn hun daer niet gheleert s' Vre-handelings aenſlaghen? ſlaghen.
Als ſcheuringh'/in-val/twiſt/verradery end' laghen/
Bleec daer niet dat eē maent Vre-hādels dick meer ſchaet/eer ſchaet
Dan vele Jaren krijghs? dat Perüys greyn end' ſaet
In Neerlandtſch aerd' gheſaeyt quae vruchten openbaren? baren.
Maer ſal onſ Overheydt dit alles wel verclaren? claren.
Doch ſoo hy nu met ons niet handelet oprecht
Bedrieght hy niet ſick ſelf/end' heeft het leſte recht? te recht.
Doch moeten wy ter wijl niet hert end' wil verſamen/ ſamen.
Op dat wy onderlingh' in vrede leven t'ſamen/ amen.
Door't heel Vereenichd' Landt altijts voor end' naer een? nae re'en.
Is 'tmachtigh Grieckenlandt gheen ſpieghel ons ghemeen?
Al kryghen wy/miſſchien/met Xerxes nu een eynde/
Dat ons de twee-dracht weer geen nieu Philippus ſeynde? eynde.
Ick maeck het dy te langh 'tis tijdt dat ick af-laet/
Der Sonnen ſlapigh oogh nu 'thoogh gheberchte ſlaet. 'tis laet.
Dus danc heb/wyſe Maecht, voor dynē raet cloecmoedich: moedich.
Ick wenſch de weder-liefd' Narciſſi dy voorſpoedich/ ſpoe dich.
Dat dy voort ongheguelt Pan den quaen kyver laet/ verlaet.
End' beyde leven moghſt eendrachtigh waer ghy gaet. hy gaet.

E Y N D E.

Tvvee-ſinnigh Ghedicht van't langh-duerigh Beſtand.

K'En vind niet quaed	——	*'tBeſtand ons voor-gheſlaghen*
Datmen't weer-ſeght	——	*Is ſchadelick voor't Land,*
Die dat af-raedt	——	*Sticht heymelick' aenſlaghen,*
Heeft groot onrecht	——	*End' voedet s'Oorlochs plaghen*
Iae ſick verluſt	——	*Met onſe ſchaed' end' ſchand*
In ons verdriet,	——	*Des eendrachts trouwe hand'*
End' des Lands ruſt	——	*Oock gheerne ſou belaghen*
Gheheel verniet't	——	*Door twiſt end' miſverſtant.*

Can't ſchaden/ als hy ſlechts in niemandts ooghen ſchietet? hietet.
Soo rijcken Meeſters knecht met recht mild weſen mach en mach.
Hy brenget ons voor't hooft vā peys eē ſchoon voor-ſlach. oor-ſlach.
Een oor-ſlach? jae bylo! ſou m'ons geern wat opgheven? gheven.
Dat ſochtmen eer/ maer nu ſal't eens te recht aencleven. even.
'Tis eenen eeuw'ghen Peys/ oft t'onſer willekeur
Een veel-jarich Beſtand/ dat hy ons ſtellet veur. let veur.
Ick let end' merck den Peys heel liefflic in't aenſchouwen houwen.
Maer mach m'opt lang Beſtand ſic veylichlick betrouwē? rouvven.
Dat ons berouwen ſoud'/ iſt niet beſt datmen laet? men laet.
End' dat by tijds/ al eermen een'ghen tuck ons laet? ontſlaet.
Beſtand can niet beſtaen/ end' voedet veel ghevaren/ varen.
Beneemt die groot voordeel/ brengt in noot end' beſwaren ſvvaren.
Opent 't Land/ brouwt verraed/ ſaeyt tweedracht/ ſticht ontrou/
Ontwapent de Ghemeent/ vertſaeght de ſchijnbaer trou. baert rou.
Dan ſchietmen heymelick met goude Piſtoletten/ letten.
S'Prins Hoogheyt can dan licht 't eergierigh hert om-ſetten/
'Tis beter heel Oorloch dan half Peys/ dat miſt niet. is't niet?
Wat is dā 't lang Beſtand dat m'ons geern ten tween ried? een riet.
Maer waer't ſoo ongheraen/ midts ſulcks zy ſonder ſchade/
Beſtand voor corten tijd/ dat-men ſick wel berade? rade.
Dat m'eenen vaſten voet in s'Landts regering vind? gering vind?
End' met des eendrachts band hoe lang' hoe ſtyver bind verbind.
Der ſeven pylen tros/ datmen die niet verſcheyde? ſcheyde.
Dient ſulcks niet voor te gaen eermen den Peys verbeyde? beyde.
Wy hebben't oock beſtaen/ doch zijn gauw inde weer
Dat m'ons niet en bereyd voor eene moeyte/ meer. te meer
Nu voort den eeuw'ghen Peys ons eerſtlick voor-ghehouwen
Heeft die niet goets? yet goets. Hoe? machmē die vertrouwē? trouwen.
Jae trouwen/ dat waer goet/ ſal ons dan niet miſſchien? miſſchien.
Hoe ſullen wy dan beſt ons teghen ſchae verſien? verr' ſien.
Du hebſt ſe van bedrogh end' laghen voor beruchtet/
Of iſt uyt trouwe ſorgh dat du ſoo biſt beduchtet? duchtet.
Godinne, raedſtu dan datmen daer op altoos
Hun leene ghehoor? oor. Waer't anders vruchteloos? te loos.
Hoe? achſtu hun te loos/ end' vreeſt dat ſ' ons verſchalckē? ſchalcken.
Jae laet ſe ſchalcken zijn/ men vindt by ons oock Valcken
Eenvoudigh als de Duyf/ maer liſtich als 't Serpent.
'Tis reden datmen ſ' hoor' op't gheen men reed'lick kent? ick ken't.

Zy nooden ons seer om in ghelpraeck te treden/ reden.
Waer't hun voordeel? oordeel'. waer aen doch te besteden? Steden.
Zy kennen nochtans ons heel-vry/ houd' dat voor waer/ voorwaer!
Daer moesten zy eerst aen/ al viel hun oock dat swaer. dat's waer.
Sulck'een' verclaringh lost den knoop daer't al meed' vast is/ a'st is.
Meenstu den Hertoch sulcks van Spaengien oock belast is? last is.
Och hadde Spaengien niet dus langh ghe weest soo dwaes/ ô dwaes!
Waer't men'gen armen Mensch niet wel een groot solaes? ô laes!
Ist niet bet hy t'ontijd dan noyt sick laet berechten? rechten.
Vrydom end' Vrede zijn dat niet twee schoon gherechten? Rechten.
Jae Rechten/ eer ghecocht met vele gelds end' goets
Nu weder dier betaelt/ eylaes! met soo veel bloets. eel bloets.
O Kind des lochts end' tonghs, wil my doch voort uyt-legghen
Soud' ons de Spaengiaert sulcx wel voor een tijt toe-seggen/ segghen.
Als ketters goet ghelooft? om zyne cleyne macht nem' acht.
Te helpen op de been/ end' dan eens onverwacht verwacht.
Ons vallen op het lijf/ end' zijn belofte breken? reken.
Hy heeft nochtans/ soo't schijnt/ het vaenken heel gestreken. treken.
Jae treken: op Tuernouts end' Nieupoorts banghe velt/ gevelt.
Waer feylt hem dã/ 'twelc om d'oorloch te doen staẽ geldt? aen gelt.
Dat's waer: Mẽ siet 'tkrijghs-volc hun Oversten af-sweerẽ/ weeren.
De Steden plunderen/ end' s'Landtmans bloet verteeren/ teeren.
Nu vier-end-veertich mael. Dies is hy den krijgh sat. krijgh' sat.
End' steeds hier te besteen al zijn west-Ind'schen schat. schend-schat.
Js Neerland zijn schend-schat/ 'twelc hẽ heeft doen bederven/ derven.
Vijf-hondert Millioens? jae meerder schaed verwerven/ erven.
Jn't Westen end' in't Oost: 'twelck hem is half vergaen? verr' gaen.
'Tis daer doch verr' ghegaen: waer hy'er niet beter aen/ te ra'en.
Met zyner Landen rust te voeden onghevaerlick
Dan dees Neerlandschen krijgh die hem valt so beswaerlic? vvaerlic.
Wat wint hy/ als hy wint? vvind. oft ons slyver jaeght? verjaeght.
Ist niet best hy met ons/ dien hy quijt is/ verdraeght verdraeght
Dan dat 't Land/ t'zyner schaed/ zijn erf-vyand toe-valle? alle.
Waer in soud' hy dan zijn/ achtstu/ in dien ghevalle? valle.
Soo heeft hy ons ghelijck den Palinck byden steert/
Hoe hy ons meer bedruckt/ hoe dat hy ons meer weert. eer vveert.
Maer is de Spaengiaert dus benauwt end' in het lyden
Dat hy sick laten sou soo vetten brock ontglyden? lyden.
Ist niet ghelijck't wel eer den kloecken Switser Boer.

Hispanus Batavo.

RElligio mihi non Regio, Pax publica non Res
Propria curatur, ius colo non gero vim.
Insidijs caret hæc pax nec fraus subdita, nobis
Fidere securum non struo servitium.

Batavus Hispano.

Pacificum tibi quod cor non mens subdola suadet
Condere, diu staret nec cito deficeret.
Militiæ nova spes, Domino laus addita, bello
Vindice Libertas stat rata Cattigenis.

a fine incipe &
verum forte-an
dixeris.

ENCOMIVM MILITIS HISPANI.

IVstos & pios sequeris per multa damna Christiano orbi das pacem odisti cædes amas ius etiam servas nec iuramentum & pacta violas, clemens in bello, fidus in pace, constans in fœdere, civilis in convictu, pius in religione, Deo & Hominibus gratus in omnibus, colis virtutes non vitia, veri non fraudium amator, mores honestos in sectaris: probum, nihilque iniquum est quod agis Itaque bonâ fide non animo subdolo nobis a te oblatam Pacem siue Inducias insidijs enim carent non possumus non amplecti Interea Gallos te bello petiturum fertur, hoc age, subvertes potens regnum & opum magnam vim sed imperium tuum firmabis nec turbæ domi te manent, feliciter omnia tibi succedent neque victoriâ optatâ carebis, stabit æternum factorum suorum gloria nec gaudia cœli tibi negabuntur.

a fine lege, & rem
acu tetigeris.

Trebacius Martialis Philo-batavus.
Anagramma
Tutum ibi, ipsa libertas sola chara.

ECHO ofte GALM,

Dat is:

VVeder-klinckende Ghedicht van de teghen-vvoordighe Vrede-handelinghe.

EEnsame Maecht Echo, die dit begraesde dal
Onsichtbaerlick bewoonst/ end' met een hel gheschal
Den Reysigher toe-roepst/ d'wijl ick hier alleen wandel'
En van een sware saeck in mijn ghedachten handel'
Beantwoordt myne vraegh. De vyandt heeft dees daghen
Ons weder op een nieuw den Vrede voor-gheslaghen/ laghen.
Hoe? laghen? meenstu dan dat hem gheen ernst en is? 'ten is.
En ist? hy seyt doch jae: Is 'tsegghen onghewis? ghevvis.
Staet ons vã hem niet goets oft bundichs te verwachtẽ? vvachten.
Dat doen wy over langh/ end' 'cloose Vos ken slachten/ achten.
Welc vandẽ siecken Leeu genoodet noch schoon vreest / hoon vreest.
Maer hebben wy te doen met een ghetrouwer gheest? wer-gheest.
Een Gheestelijck persoon des Vredes is verbreyder/ breyder.
Wel-ghesprackt/ geestich/ loos/ cort-om/ een soet verleyder/ leyder!
Naeyt fijnkens zynen naet/ end' wordt des wercks niet moe/
Krauvvt vvel daer't ons meest jeuct/ end' geeft op als yet toe/ siet toe.
Zijn yver schynet goet/ zijn wesen niet hooveerdich/ veerdich.
Zijn wandel heusch end' vry/ zijn sprake mede-weerdich/ vveer dich.
Eertijdts de Roomsche Kerck' end' Bisschoppen nieuw' schaer/
Ontstac door s'Hvolchs vier dees oorlochs moeyte swaer/ 'tis vvaer.
Ist niet vreemt dat zy ons nu is een Vrede-spreker? preker.
Jae dat de Gheest'lickheyt ons goeden Peys verseker? seker.
Of wast doen ander volck/ end' zijn dees alleen goet? all' een goet.
Hoe is hun dan soo leegh ghedaelt den overmoed? vermoedt.
Vermoedstu dat zy 'tspel moe zijn? Is dat de reden
Waer-om zy't Nederlandt weer soecken te bevreden? reden.
So spruyter uyt geen liefd' den Haes daer (meend' ick) lach/ ic lach.
Men oock een Monick by den Peys van Vranckrijck sach/ rijck sach.
Wast dan geen Minderbroer? Broer. Sulc een onderwinder/ vvinder.
Slacht die den Iebusijt, end' is hy s'gelts beminder? minder.
Ist oock niet best voort Land dat hy geen ghelt en geeft? 'ten gheeft.
Maer meenstu dan dat hy gantsch geenen Krauvvel heeft? vvel heeft.
Dat hy soo hier soo daer een Albertijn verschietet/ schietet.

Ander, vanden Vrede.

DE reden ons verbiedt — Den Vrede te betrouwen
Om onser Landen rust — Is een dinck pryselick
Hoe schoon mens' oock aenbiedt — Vrede-handeling te schouwen
Te zijn daer toe belust — Waer seer onwyselick,
Dus laet s' ons vry versmaen — Het sal ons naemaels rouwen
Zijn wy nu niet soo wijs — Datmense hun ontseyt
'Tkan ons niet weynich schaen — Wat sou m' ons doch quaets brouwen
Datmense dan af-wijs' — In goe voorsichticheyt.

Ander.

DIe den Peys bundich acht — Sick grouwelick mis-grijpt
De rechte waerheyt spreeckt — Dies ontrou te zijn radet
Hy is wel onbedacht — Dij' er yet goets uyt begrijpt
Dies hun gheheel af-breeckt — Sick wyselick beradet
Datmen soo seer aen-preeckt — Ons allermeest beschadet
Hoe can't ons wesen quaet — Datmense houdt verdacht
Dus hy vol wijsheyt steeckt — Die sulcken Peys versmadet
Dies, aen te hooren raedt — Mach met recht zijn veracht.

VVentel-vers.

D'oorloch, de Peys, 't Bestand, beschermt, verrijckt, vercracht,
Met wapen, neeringh, twist, de Vryheyt, 't Land, d' Eendracht.

Creeft-dicht, vande Vrede,

Aen den Spaengiaert.

Trou gheen list, nut gheen noot, vreedsaemheyt gheen onmacht,
Berou gheen veynsing dyn Peys ons heeft voort-ghebracht.
? Ontlast niet beswaert, is goet niet quaet, bundich niet
Onvast, end' oprecht niet gheveynst' tgheen ghy aenbiedt.

Leest aerselincks.

PaCeM affLICta BeLgICa ConCede, ô DeVs.